

Forventning og derfor ogsaa har glædet os oprigtig over, at De endelig helt har genvundet Deres Helbred.“

Da Torben svarede, at han godt kunde tænke sig nu at gaa ind i den aktive Politik, kastede Direktøren sig ud i en vidtløftig Beregning af de forskellige Partiers Valgudsigter, og det viste sig, at han havde hele Statistiken fra sidste Valg opmagasineret i sin Hjerne. Navne og Tal sprang fra ham med en virkelig Skærveknusers Færdighed.

Torben blev hurtigt uopmærksom. Mens Hr. Zaun tumlede med den danske Vælgerhærs Tusinder og opstillede dem i Slagorden, legede hans egne forelskede Tanker med et Par ganske smaa Tal og den lille Tabel. Han regnede ud, at dersom alt gik efter Forventning, maatte han kunne holde Bryllup om tre, højst fire Maaneder. Til den Tid skulde Favsingholm sættes i en saadan Stand, at han kunde være bekendt at hjemføre sin Brud til Fædrengaarden og byde hende at bo der Sommeren over. Han maatte derfor straks skrive til sin Arkitekt. Ogsaa Godsinspektøren skulde alarmeres ...

Hans Tanker blev kaldt tilbage af Hr. Zaun, der havde kalkuleret sig op i Kampstemning. Folket maatte vækkes, sagde han, ellers risikerede man efter nogle Aars Forløb igen at se Reaktionen brede sig paa Taburetterne med Absolutismen som Konsejlspræsident, Chauvinismen som Krigsminister og Obskurantismen som Kultusminister. Løsnet maatte nu være: De bedste Mænd frem!

„Tænker De ikke selv paa at søge Plads i Tinget?“ spurgte Torben.

Hr. Zaun slog Øjnene ned og gik en lille Tid tavs. Men pludselig kastede han sig bagover og vrinskede af Lystighed.

„Skal jeg opfatte Deres Spørgsmaal som en Opfordring? Jeg tror absolut ikke, den vil finde Anklang i Partiet. Folk med denne Slags Næse“ — han rev Lorgnetten af og stak sit Ansigt frem — „er for Tiden ikke i Kridthuset hos os. De yndes ikke af vore Præster omkring i Landet, og disse strenge Herrer er i Færd med at blive en Magt i Partiet, hvad De maaske veed.“

Hans Tone gjorde Torben forlegen.